

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.IV.37.160/2021/7. szám

A tanács tagjai:. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes:	Felperes (Cím.)
A felperes képviselője:	Ozvári-Lukács Ádám ügyvéd (Cím
Az alperes:	Alapvető Jogok Biztosa ¹ , mint az Egyenlő Bánásmód Hatóság joguzódja)
Az alperes képviselője:	dr. Gregor Katalin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	egyenlő bánásmóddal összefüggő közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék **105.K.701.144/2020/8.** számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék **105.K.701.144/2020/8.** számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
- megállapítja, hogy a 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A közérdekű igényérvényesítő felperes a 2019. december 12-én az alperesi jogelődhez érkezett, egyenlő bánásmód megsértésének megállapítása iránti eljárást kezdeményező kérelmében előadta, hogy (a továbbiakban: panaszolt) vállalkozási tevékenysége keretében nyomtatott formában is kiadott sajtótermékek elektronikus változatának elkészítésével és forgalmazásával foglalkozik. A kérelem szerint a felperes több látássérült személytől kapott olyan jelzést, hogy a panaszolt által forgalmazott elektronikus újságok súlyosan látássérült olvasók számára nem hozzáférhetőek, mert képernyőolvasó szoftverrel az olvasásra szolgáló felületet egyáltalán nem lehet használni. Hivatkozott a panaszolt ... weboldalán található általános szerződési feltételek (a továbbiakban: ászf) között található azon kitételre, mely szerint „Felhívjuk a figyelmét, hogy a termékünk speciális fájlformátumban jelenik meg, így látássérültek számára nem olvasható”. Ennek kapcsán utalt arra, hogy számos speciálisnak tekinthető fájlformátum esetében biztosított az ernyőolvasó szoftverrel való olvashatóság. Álláspontja szerint az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 5. § a) pontja alapján a hivatkozott előfizetés lehetősége nyilvánosan meghirdetett ajánlattételnek minősül, amelynek vonatkozásában az Ebktv. 5. §-ában foglalt kötelezettség minden ajánlattervőre kiterjed. A látássérültek ugyanakkor az Ebktv. 8. § g) pontjában foglalt védett tulajdonságuk, azaz fogyatékoságuk miatt a szolgáltatást nem tudják igénybe venni. Ennek következtében - álláspontja szerint - az Ebktv. 9. §-a szerinti közvetett hátrányos megkülönböztetés valósul meg a látássérült személyekkel szemben, mivel látszólag ők is megvehetik a panaszolt által eladásra kínált elektronikus formátumú lappéldányokat, az azokban foglalt tartalomhoz azonban nem férhetnek hozzá. Hivatkozott a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 4. § hc) pontjára és a 7. § (2) bekezdésére.
- [2] Az alperesi jogelőd Egyenlő Bánásmód Hatóság (a továbbiakban: alperes) a 2020. február ...-én kelt EBH/HJF/133/1/2020. számú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) a felperes kérelmét elutasította. Határozatában hivatkozott az Ebktv. 3. § e) pontjára, az 5. § a) pontjára, a 7. § (2) bekezdésére, a 8. § g) pontjára, a 9. §-ára, a 14. § (1) bekezdés a) pontjára, a 17. §-ára, a 18. § (1) és (3) bekezdésére és a 19. § (2) bekezdésére, valamint a Fot. 4. § hc) pontjára. A panaszolt ... weboldalán található ászf alapján megállapította, hogy a panaszolt által eladásra kínált újságok, illetve magazinok általa előállított és forgalmazott Dimag Readerrel olvasható elektronikus változata látássérült személyek számára nem egyenlő eséllyel hozzáférhető. Álláspontja szerint azonban tárgyilagos megítélés szerinti, ésszerű indoka van annak, hogy a panaszolt által előállított és forgalmazott lappéldányok a látássérült személyek számára látássérülésük miatt nem hozzáférhetőek.

A kereseti kérelem és az alperes védírata

- [3] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatásával az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének az Ebktv. 9. §-ában meghatározott közvetett hátrányos megkülönböztetésre tekintettel történő megállapítását, és erre figyelemmel a panaszolt további jogsértéstől való tartózkodásra, valamint a jogsértő állapot megszüntetésére és az eljárási költség viselésére kötelezését kérte. Másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Hivatkozott az általa csatolt szakvéleményre és arra, hogy az megállapította, a lapszámokhoz való egyenlő hozzáférés ésszerűtlen költségráfordítás nélkül is

biztosítható lenne, illetve lett volna, továbbá a szakértő azt is kifejtette, hogy biztonságos, az engedély nélküli többszörözés korlátozására alkalmas egyéb fájlformátumokból is létezik olyan, amely az ernaóolvasással való használatot nem zárja ki.

- [4] Az alperes védiratában a határozatában foglaltakat fenntartva, a kereset elutasítását kérte.

A törvényszék ítélete

- [5]övárosi Törvényszék102.K.701.074/2020/12. számú, 2020. július 2-án kelt ítélete szerint a felperes keresete nem megalapozott. A törvényszék megállapítása szerint a felperesi kérelem benyújtásakor nem volt hatályban olyan, Magyarország területén hatályos kötelezően alkalmazandó uniós jogszabály, amely a panaszoltra az általa előállított és eladásra kínált digitális magazinok látássérült személyek számára hozzáférhető módon, képernyőolvasó szoftver által értelmezhető formátumban való forgalmazását megkövetelő esélykiegyenlítő jellegű intézkedési kötelezettséget írt volna elő, ilyen uniós norma fennálltára a felperes maga sem hivatkozott.
- [6] Ez a konkrét kötelezettség továbbá a törvényszék megítélése szerint, sem a Fot.-ból, így annak 2. §-ából, 4. § hc) pontjából és a 7. § (2) bekezdéséből, sem az Ebktv. rendelkezéseiből, így annak 5. § a) pontjából nem vezethető le, amire figyelemmel megállapítható, hogy a kérdéses, a panaszolt tekintetében vitatott kötelezettség fennállta sem Magyarországon kötelezően alkalmazandó uniós jogszabály, sem a hazai jogi szabályozás alapján nem állapítható meg. Kiemelendő, hogy az egyes védett tulajdonságokkal rendelkező csoportokra vonatkozó esélykiegyenlítő intézkedést előíró részletszabályokat az ágazati jogszabályok tartalmazzák, azonban a jelen esetben irányadó Fot. nem ír elő gazdasági társaságok számára a felperes által kifogásolt tevékenységet érintő esetre vonatkozó konkrét esélykiegyenlítő intézkedést.
- [7] A törvényszék szerint megalapozatlan volt a felperes kifogása, mely szerint az alperes nem volt figyelemmel a Fot. 2. § (1)-(3) bekezdésében rögzített követelményekre, ugyanis alperes helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a Fot., így annak a felperes által hivatkozott rendelkezései sem írnak elő olyan, általános, minden gazdasági társaságra vonatkozó esélykiegyenlítő jellegű kötelezettséget, amely alapján ekként a panaszoltnak kötelezettsége lett volna a kérdéses digitális magazinok látássérültek számára hozzáférhető módon történő forgalmazása.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

- [8] Az ügyben felülvizsgálati kérelmet a felperes nyújtott be, amelyben kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását. Másodlagosan kérte az ítélet megváltoztatását, a közigazgatási cselekmény megsemmisítését, valamint az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését.
- [9] A felperes szerint az alperes határozata a Fot. 7. § (2) bekezdésének sérelmével állapította meg, hogy az eljárás alá vont magatartása az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerűen indokolható. Az alperes a Fot. 2. § (1)-(3) bekezdéseiben megfogalmazott követelményekre sem volt figyelemmel. Az alperesi hatóság az Ebktv. 9. § sérelmével rendelkezett akként, hogy az eljárás alá vont nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét. A bíróság a jogellenességet nem észlelte, amivel az egyenlő hozzáférés garanciáit kiüresítő jogértelmezés talajára került.

- [...] A felperes szerint megállapítható emellett, hogy az ítélet által elfogadott jogértelmezés Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeivel sem áll összhangban. A 2007. évi XCII. törvénnyel kihirdetett, a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ egyezmény [a továbbiakban: Egyezmény] ugyanis előírja a részes államok számára, hogy intézkedéseket tegyenek az információs esélyegyenlőség biztosítására, különösen az Egyezmény 9. cikk 1.b), valamint 2.b) és g) pontja szerint. Noha az Egyezmény közvetlenül a részes államok számára ír elő kötelezettségeket, nyilvánvaló, hogy ezek az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban álló jogalkalmazás révén érvényesülhetnek, így az Egyezményben foglalt normákat a jogalkalmazó szerveknek is figyelembe kell venniük.
- [11] Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék helytállóan jutott következtetéseire. Eszerint a felperesi kérelem benyújtásakor nem volt hatályban olyan, Magyarország területén hatályos kötelezően alkalmazandó uniós jogszabály, amely a bepanaszolt gazdasági társaságra az általa előállított és eladásra kínált digitális magazinok látássérült személyek számára hozzáférhető módon, képernyőolvasó szoftver által értelmezhető formátumban való forgalmazását megkövetelő, esélykiegyenlítő jellegű intézkedési kötelezettséget írt volna elő. Helytállóan jutott továbbá a törvényszék arra a következtetésre is, hogy a Fot. 2. §-ából, 4. § hc) pontjából, 7. § (2) bekezdéséből, valamint az Ebktv. 5. § a) pontjában foglaltakból nem vezethető le olyan konkrét kötelezettség, amely az államtól teljesen függetlenül működő gazdasági társaságokat esélykiegyenlítő intézkedések megtételére köteleznél, és ilyen kötelezettség a Fot. 2. §-ában foglalt alapelvekből sem eredeztethető. Az Ebktv. rendelkezéseiből nem vezethető le esélykiegyenlítő intézkedések megtételének általános kötelezettsége. A Fot.-nak nincs olyan rendelkezése, amely gazdasági társaságokat konkrét esélykiegyenlítő intézkedések megtételére kötelezne abban az esetben, amikor az általuk nyújtott szolgáltatás nem minősül közszolgáltatásnak.
- [12] A felperes az alperes ellenkérelmére nyilatkozatot nyújtott be, csatolva az alperesi jogelőd hasonló ügyben hozott határozatát. Az indokolást relevánsnak tartotta, bár a bíróság a határozatot - más okból - hatályon kívül helyezte.
- [13] A Kúria az alperesi jogutódlása folytán az eljárást az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 45/D. § (4) bekezdése alapján Kfv.IV.37.809/2020/7. számú végzésével felfüggesztette 2021. január 31-ig, majd ezt követően - a felfüggesztési ok megszűnése következtében - a Kfv.IV.37.160/2021/2. végzésében az eljárás folytatásáról rendelkezett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [15] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó ...8. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A felülvizsgálat tárgyát illetően a Kúriának alapvetően a bírói ítélet törvényessége szempontjából arról kellett döntenie, hogy a panaszolt által előállított és forgalmazott lappéldányok látássérült személyek számára nem hozzáférhető volta sérti-e az egyenlő bánásmódot.

- [16] Az Ebktv. 8. § g) pontja szerint közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt fogyatékosága miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.
- [17] A felperes által előterjesztett kérelemben állított jogsértés, illetve annak veszélye által érintett személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportja esetében e személyek látássérülése kétségkívül az Ebktv. 8. § g) pontja szerinti védett tulajdonság. A védett tulajdonság megállapítható az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alapján is, ami - egyebek között - tiltja a fogyatékoság szerinti hátrányos megkülönböztetést.
- [18] A panaszolt által eladásra kínált újságok, illetve magazinok panaszolt által előállított és forgalmazott Dimag Readerrel olvasható elektronikus változata látássérült személyek számára nem egyenlő eséllyel hozzáférhető, illetve a panaszolt által alkalmazott formátum a látássérült felhasználók számára nem akadálymentes.
- [19] Az Ebktv. 7. § (1) bekezdése értelmében az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti - különösen a III. fejezetben meghatározottak szerint - a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás. A (2) bekezdés szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat (a továbbiakban együtt: rendelkezés) *nem sérti* az egyenlő bánásmód követelményét, amely (a) a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos; (b) *amelynek az a) pont hatálya alá nem tartozó esetekben tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.* A felek közötti érdemi jogvita abban állt, hogy ezen utóbbi körülménynél fogva a látássérült személyek nagyobb csoportját érő hátrány az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerűen indokolható-e. A megítélés során figyelemmel kell lenni arra is, hogy az Ebktv. 5. § a) pontja alapján az egyenlő bánásmód követelményét a 4. §-ban foglaltakon túl az adott jogviszony tekintetében köteles megtartani az is, aki előre meg nem határozott személyek számára szerződés kötésére ajánlatot tesz vagy ajánlattételre felhív.
- [20] Kérdés tehát, hogy az egyenlő bánásmód követelményét az adott jogviszonyban érvényre kellett-e juttatni, azaz a kérdéses digitális lapszámokat kötelező-e a látássérült személyek számára hozzáférhető formában nyújtani. Megállapítható, hogy az egyenlő bánásmód követelménye nem ultima ratio, ami különösen az Ebktv. 19. § (2) bekezdés b) pontjából következik, miszerint a panaszolt bizonyíthatja, hogy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, illetve az adott jogviszony tekintetében azt nem volt köteles megtartani.
- [21] Az adott jogviszony tartalmának részleteit illetően a Fot. szabályaihoz kell fordulni. A Fot. 4. § hc) pontja értelmében az információ egyenlő eséllyel hozzáférhető akkor, ha az mindenki, különösen a mozgási, látási, hallási, mentális és kommunikációs funkciókban sérült emberek számára kiszámítható, értelmezhető és érzékelhető, az ahhoz való hozzájutás pedig az igénybe vevő számára akadálymentes. A Fot. 2. § (1) bekezdése alapján az államnak, a társadalom szervezeteinek és tagjainak oly módon kell tevékenységüket végezni, hogy az ne okozhasson olyan károsodást, amely fogyatékoság kialakulásához vezet, illetve olyan körülményeket kell létrehozni, amelyben a fogyatékos emberek képesek lesznek teljesebb életre és a fogyatékoságukból fakadó terheik csökkenthetőek. A (2) bekezdés szerint a fogyatékos

személyekkel kapcsolatos magatartás, tevékenység során úgy kell eljárni, hogy az a fogyatékos állapot rosszabbodását megelőzze, illetőleg annak következményeit enyhítse. A (3) bekezdés kimondja, hogy a tervezési, döntési folyamatok során kiemelten kell kezelni a fogyatékos személyek sajátos szükségleteit, és figyelemmel kell lenni arra, hogy a fogyatékos személyek a bárki által igénybe vehető lehetőségekkel csak különleges megoldások alkalmazása esetén élhetnek. A Fot. 7. § (2) bekezdése értelmében az információs társadalom nyújtotta lehetőségek erősítik az esélyegyenlőséget a fogyatékos személyek számára. A fogyatékos személyt az információs esélyegyenlőség megilleti az információs társadalmi szolgáltatások igénybevételekor.

- [22] A felperes álláspontja szerint az alperes a Fot. 7. § (2) bekezdésének sérelmével állapította meg azt, hogy a panaszolt magatartása az adott jogviszonnyal összefüggő, tárgyilagos mérlegelés szerint észszerűen indokolható, amivel összefüggésben az alperes nem volt figyelemmel a Fot. 2. § (1)-(3) bekezdésében megfogalmazott követelményekre sem.
- [23] A törvényszék szerint azonban a fenti szabályok sérelme nem olvasható ki, azaz a panaszoltra vonatkozóan esélykiegyenlítési kötelezettség e rendelkezéseknél fogva nem állapítható meg. A Kúria egyetért ezzel az értelmezéssel. A Fot. hivatkozott rendelkezései körében az aktív cselekvési kötelezettség címzettje alapvetően az állam, továbbá rajta keresztül közvetve a közszolgáltatásokat ellátók. Mindez összhangban van az Ebktv. preambulumaival is, amely szerint az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás előmozdítása elsősorban állami kötelezettség.
- [24] A fogyatékos személyt az információs esélyegyenlőség az információs *társadalmi szolgáltatások* igénybevételekor illeti meg a Fot. 7. § (2) bekezdése értelmében. A törvényben a „kommunikáció” alcím alatti 6-7. §-okban szereplő a közérdekű információkhoz való hozzáférés (6. §), a közszolgáltatások igénybevétele [7. § (1) bekezdés] fogalmai rendre olyan értelműek, amelyek nem köthetők egyenlő intenzitással a szolgáltatások minden típusához. A Kúria a kérdéssel összefüggésben nem tartotta relevánsnak a felperesnek az alperesi ellenkérelemre tett írásbeli nyilatkozatát. A csatolt más ügyben hozott alperesi határozatot a bíróság hatályon kívül helyezte, az indokolás érvényessége ezért kétséges, továbbá az érvelés részben eltérő a jelen ügyben felmerült és vitatott indokokhoz képest.
- [25] A perben szereplő adott jogviszony alanyaira ugyanakkor általában véve, cselekvési kötelezettséget kifejezetten tevőlegességet feltételező módon előíró követelmény nincs meghatározva. Az Ebktv. 19. § (2) bekezdés b) pontja ezért a panaszolt vonatkozásában bizonyítottan tekinthető, azaz az alperes terhére jogsértés ebben a tekintetben alappal nem állapítható meg, ami a törvényszékkel egyezően rögzíthető.
- [26] A Kúriának egyetért az ítélet indokolásával abban is, hogy az esélykiegyenlítés esetlegesen alacsony költsége a fentiek következtében nem a megfelelő hivatkozás az igény érvényesítése szempontjából. A Kúria az egyenlő bánásmód megtartása kötelezettsége értelmezési tartományának határát ugyanis a törvény alapján kizárólag az ezzel a jogviszonnyal közvetlenül összefüggő észszerű indokokhoz kötheti. Jelen esetben a szolgáltatás magán (piaci forgalomhoz kötött) jellegű. Az észszerűség a szolgáltatás nyújtásához (kínálathoz) kötött, ahhoz képest nem indokolatlanul (túlzoan) szelektív a célcsoport-meghatározás. Az értékesítési céllal nem összefüggő megkülönböztető indok, amit jogszabály alkalmazandó hatályos rendelkezései szerint kifejezetten tiltana, nem állapítható meg. Kirekesztőleges megnyilvánulás sem merült föl az ügyben. A diszkrimináció tilalmának nem az állammal, hanem magánviszonyokban történő érvényesülése nem kényszeríthető ki feltétel nélkül közhatalmi eszközökkel.

- [27] Megjegyzendő, hogy ennek hiányában is, az ekként jogszerűtlennek éppen nem minősülő, de hatásában relatíve hátrányos megkülönböztetés korlátozására vagy megszüntetésére meghatározott jogalanyoknak természetesen számos további eszköze és lehetősége van. Alkalmazásuk végső soron célravezetőbb is lehet, mint a közvetlen közhatalmi úton való kötelezés. A felülvizsgálati kérelem szerint a szolgáltatás csekély ráfordítással módosítható. A vitatott probléma megoldásaként olyan fájlformátumot kellene csupán alkalmazni, ami hozzáférést biztosít a látássérültek által szokásosan használt ernaőolvasó szoftver számára. Az esélykiegyenlítésnek relatíve egyszerű módja lehet egyebek között, ha a felperes mint országos érdekképviselőti szerv megállapodással, támogatás kezdeményezésével és más eszközök alkalmazásával célszerűen törekszik az igényelt formájú szükségletkielégítés elérésére.
- [28] A Kúria szerint az egyenlő hozzáférés szempontját az ilyen értelmezés nem üresíti ki. Az elv folyamatszerű érvényesítése jogilag közvetlenül ugyanakkor alapvetően közösségi követelmény a Fot. alapelvei szerint, és azon keresztül éri el a társadalom egészét. Az állammal szemben támasztott mérce tehát, jogi értelemben legalábbis, áttétel nélkül nem alkalmazható minden más jogalanyra. A felperes által hivatkozott Egyezmény felhívott rendelkezéseinek is ez a perbeli kérdéshez szőló tartalma a Kúria értelmezésében. A közösség által támasztott követelmények szintjének meghatározott tartalmú bővölése vezet állami oldalról a jogos közösségi igénykielégítés tartalmának kiterjedéséhez.
- [29] Mindezen fenti körülményeket figyelembe véve, a Kúria a felülvizsgált ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mivel a törvényszék döntése a jogszabályokkal nem ellentétes.

A döntés elvi tartalma

- [30] *A piaci forgalomhoz kötött információs szolgáltatás hozzáférhetősége során figyelembe kell venni, hogy az Ebktv. szerint nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét, aminek tárgyilagosa mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.*

Záró rész

- [31] A felek a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó ...7. § (1) bekezdése szerint tárgyalás tartását nem kérték. Ennek a Kúria sem látta indokát, ezért tárgyaláson kívül hozott döntést.
- [32] Az alperesnél a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség viselésére a pervesztesnek minősülő felperes köteles a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szőló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-a szerint. A perköltség összegéről való döntés a Pp. 81. § (5) bekezdése alapján a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szőló 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet szerint csatolt költségjegyzék és a bírósági eljárásban megállapítandó ügyvédi költségről szőló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjának figyelembevételén alapul.
- [33] Az illetékekről szőló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) alapján 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján a felperest megillető teljes személyes illetékmentességre tekintettel a Pp. ...2. § (6) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.
- [34] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. március 2.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő